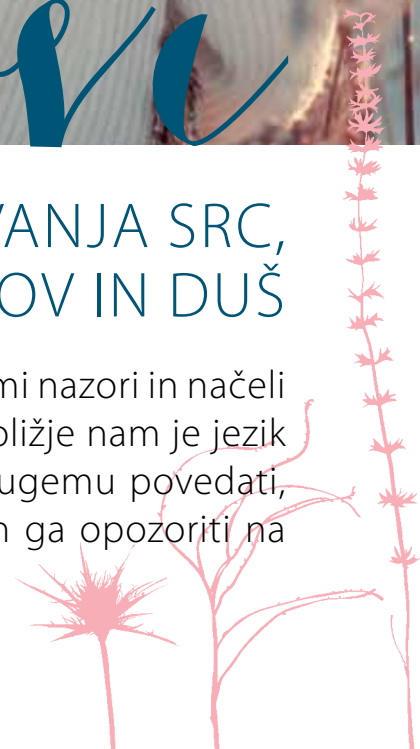

Mostovi

SPOSOBNOST POVEZOVANJA SRC,
UMOV IN DUŠ

Mostovi med umi, srci, dušami, svetovnimi nazori in načeli so v našem življenju žal redkost. Veliko bližje nam je jezik postavljanja zidov. Zelo hitro znamo drugemu povedati, kaj vse ni prav, kaj vse je nepopolno, in ga opozoriti na nujnost te ali one spremembe.

ujamemo kot s tistimi, ki se od našega sveta razlikujejo. Več različnih svetov spoznamo, manj napetosti čutimo do vsega, kar nam ni znano in domače. Prek podobnosti je gradnja mostov preprosta. Če živimo zgolj v enem svetu, ki je sestavljen iz preprostih opravil, razumemo svet omejeno, s tem pa seveda ustvarjamo različne strahove. Ko se odpiramo izkušnjam, spoznamo veliko. Slej ali prej nam vsaka preizkušnja prinese možnost: ali bomo preizkušnjo prestali in se oblikovali kot osebe

ali pa se bomo zavili v samopmilovanje in iskali žrtve, na katere bi preložili svojo odgovornost. Ko se razširimo v zavedanju, nas počasi začno privlačiti tuji kraji in drugačne kulture. In bolj spoznavamo zunanji svet, bolj se širi in pogloblja naša notranjost. Seveda nas lahko izkušnje pustijo nespremenjene, po svetu lahko hodimo z odprtimi očmi in ne vidimo ničesar, saj takrat naša zavest spi. To, da rastemo in da smo sposobni iz preizkušenj iztisniti bisere, je velik blagoslov in posebna milost. Takrat se naša zavest odpira in prepoznavamo, kaj pomeni stanje budnosti. In to stanje botruje sposobnosti gradnje mostov namesto zidov.

VSAK OD NAS JE ROJEN V SVET OVIR IN PRILOŽNOSTI

Svetove lahko razumemo na naslednji način. Prvi svet, ki nam je najbolj znan in v katerem se počutimo udobno, je udomačeni svet. Svet, kjer je jasno, kakšna so pravila igre, kjer soljudi poznamo in kjer delujemo po ustaljeni praksi, je domač in predvidljiv svet. Nič posebnega nas ne more presenetiti, življenje teče gladko in po pričakovanjih. Zelo veliko ljudi se ugnezdi v ta svet konservativizma, kjer so pravila dana in postopki nespremenljivi. Nemirni duhovi, ki se rodijo v takšne svetove, hrepenijo po spremembah. Iščejo možne svetove,

ki so svetovi potenciala. Odidejo iz domačega okolja v drugi svet, svet možnosti, in ga raziskujejo, za kar je potreben pogum. Pogum je odlika in je nujna lastnost vsakega človeka, ki je ustvaril nekaj novega na kateremkoli področju. Tretji svet je neznani svet. Poln neznank, tveganj in priložnosti.

Kaj je merilo za uspeh? Dvig nad nepomembne pritikline nižjega jaza, negativnega ega in samopašnosti.

Tja se podajo redki, ki so izbrani. To so velika imena naše preteklosti in sodobnosti, poleg poguma pa so usvojila številne druge osebnostne lastnosti velikih ljudi, ki tlakujejo napredek in razvoj.

Vsak od nas je rojen v svet ovir in priložnosti. Kako bomo stopali naprej, je odvisno od številnih dejavnikov: ljudi, ki jih v življenju srečamo; ljudi, ki jih poiščemo, da nas navdihujejo. Seveda, samodisciplina in trdo delo nikdar ne umanjata, in kdor zagovarja kakšno drugačno pot, bi rad žel brez sejanja.

Svetovi so pisani kot mavrica. In vsaka interpretacija realnosti niza en foton svetlobe. Vsaka interpretacija je za čas in prostor pravilna, saj je usklajena s človekom, njegovo inteligenco in sposobnostjo dojemanja. Dojemanja vseh raznolikosti, ki smo jim priča v vsakdanjem življenju.

Tako vsak od nas ustvari življenjski slog, ki odseva namene in notranje potrebe naše biti. Rodimo se v okolju, ki v nas ustvarja specifične odpore, ki jih lahko uporabimo kot gradilno ali uničevalno silo. Okolje v nas ustvarja refleksije, ko izkušamo, kaj je pošteno in kaj ni, ter se skladno s tem odločamo, kako in za kaj bomo živeli. Okolje na nas vpliva, koliko pa sami vplivamo na okolje, nakazuje stopnjo našega razvoja. Superiorna inteligenca se razvija posledično, ko presegamo omejitve in ovire. In

VRZELI IN RAZLIČNOST SVETOV

Ko se osredotočamo na vse tisto, kar meče sence in kar ni spavno, počasi v nas pronica tista zagrenjenost, ki so je polni spomini na čase, ko se ni smelo govoriti tako, kot se je čutilo. Ko dokončno dojamemo, da nas gradijo različni svetovi, ki so del našega najbolj intimnega, razumemo, da se s podobnimi svetovi ljudi lažje

višja je superiornost naše inteligence, močnejši vpliv na okolico pustimo. Seveda pa življenjskega sloga ni vselej preprosto vzdrževati, saj nas okolica pogosto prepričuje, da je smer napačna. Ljudje so običajno ljubosumni na tiste, ki jim je uspel preboj, in pravi odgovor na sočutje je lekcija s

V življenju bomo spoznali, da prava srčnost ne razlikuje, ne sodi in ne zahteva. Rada uči, ko je potrebno, postavi meje, ko nasprotna stran vzame preveč, in ko pride čas, objame iz srca.

sočutjem. Priložnost za rast je dana vsem, možnosti številnim, realizacija pa le izbranim. In izbrani so tisti, ki so preizkušnje življenja uspešno prestali. In kaj je merilo za uspeh? Dvig nad nepomembne pritiskline nižjega jaza, negativnega ega in samopašnosti.

KAKO NAJ RAZUMEMO DRUGEGA

Tako bomo v življenju srečevali različne ljudi, ki živijo v različnih svetovih. Nekateri ljudje bivajo v svojih glavah, imajo se za razumne in realne. Na svet in ljudi gledajo matematično, znajo izračunati tveganja in optimalno pozicijo zase. Spet drugi ljudje so bolj neposredni in instinktivni: odzivajo se hitro, brez premisleka in v lastno škodo. Srečamo tudi ljudi, ki so polni srčnosti in zanosa. Ne kalkulirajo, ne iščejo opcij zase, sledijo le ustvarjalni sili znotraj sebe. Srečali bomo ljudi, ki so klonili pod težo usode in preizkušenj, ki so ubiti v sebi in ne vidijo več smisla. Srečali bomo ljudi, ki so ujeti v lastne svetove, ki so majhni in polni slabih spominov.

Vsak od naštetih ljudi ima svoj svet, in z razlogom se naši svetovi stkejo. Običajno se hitro ujamemo s tistimi ljudmi, ki živijo v svetovih, podobnih našim. Vendar to ni izziv. Izziv za nas je lahko sprejemanje sveta nekoga, ki je od nas zelo drugačen. Takrat se treniramo v sočutju in empatiji. In ko spoznamo veliko različnih svetov, ki zaposlujejo ume in življenja ljudi, začnemo dojemati. Dojemati, kaj nas pravzaprav ustvarja kot različne in kaj imamo ljudje skupnega. Želimo si istega: ljubezni, uspeha, sreče, a to dosegamo prek različnih življenjskih testov in preizkušenj. Ločujejo nas mnenja, interpretacije, spomini. Razdvajajo nas različne sodbe in prepričanje, da imamo edini prav. Bolečina nas ločuje in povezuje, odvisno od nas samih, za kaj se odločimo.

V življenju bomo spoznali, da prava srčnost ne razlikuje, ne sodi in ne zahteva. Rada uči, ko je potrebno, postavi meje, ko nasprotna stran vzame preveč, in ko pride čas, objame iz srca.

Vsak dan lahko izberemo in se odločimo, ali bomo gradili ali rušili.

SORODSTVENE VEZI IN SRCE

Zgodovina srca je razvidna iz proučevanja genealogij oziroma rodovnega drevesa. Ljudje se v krogu najožjih krvnih sorodstev naučimo največ. Odnosi s starši so tista prva raven, ki jo moramo v življenju sestaviti in uravnotežiti. Popolnih staršev ni in prav tako ne popolnih otrok. V procesu rasti se učimo odpuščanja in upanja, prek vzgoje in opazovanja nam pomembnih drugih pa izbiramo in se odločamo, katere vrednote in dejanja so v sozvočju z našim notranjim glasom in našim jedrom. Učimo se,

kako graditi mostove in se povezovati iskreno, na pravih osnovah.

Krog sorodstva se razširi, ko pogledamo levo in desno po rodovnem drevesu. Strici, tete, sestrične in bratranci so naslednji krog, ki vpliva na naša prepričanja. Dobri odnosi s sorodstvom niso samoumevni, raziskave pa kažejo, da se v kapitalizmu krvne vezi rahljajo, a obenem krepijo srčne vezi z ljudmi, s katerimi nismo v krvnem odnosu. Ljudje potrebujemo druge ljudi za rast in napredek, smo družabna bitja, ki sicer potrebujejo samost, a ne osamljenosti. Tako se učimo razlik in se na nezavednem odločamo, ali bomo v prihodnje gradili mostove ali zidove. Slovenski človek je močno navezan na zemljo, na grudo in lastno kri, kar se kaže v percepciji odnosov in pravil, ki jih ima vsaka sorodstvena skupina. Če se nekdo od potomstva ne strinja z vrednotami večine, se umakne. Običajno ima vsaka družina člane, ki spreminjajo vrednote večine. In tako se ustvarja postopen napredek.

Ko govorimo o karmi, o vrednotno-posledičnih vezeh, pa opazimo, da se negativna dejanja prednikov pogosto zrcalijo na potomstvu. Rek *Otroci plačujejo za grehe svojih staršev* ni neresničen.

Pred leti sem vodila delavnico z naslovom Družinska karma. V tem času je bila kolektivna zavest obremenjena z razreševanjem težav

izvornih družin. Številni ljudje, ki so imeli nerazrešene odnose s starši ali predniki, so takrat obiskovali moje meditacije. Stare družinske skrivnosti in bolečine imajo močan vpliv na potomstvo. Vsak od nas je s seboj na delavnico prinesel izdelana družinska drevesa, na katerih smo se trudili vrisati najbolj oddaljene prednike. Pred delavnico in po njej smo imeli nalogo obiskati grobove prednikov in se jim pokloniti.

Prišli smo do zanimivih ugotovitev. Na delavnici je bilo okoli 20 ljudi in vsak je z začudenjem poslušal sosedo, ki je opisoval lastne prednike. V vsaki družini smo našli podobne travme in bolečine, v vsaki družini uvideli boje posameznikov za pravo smer in tiste, ki so delovali neodgovorno. Ponekod je premoženje zapravila tretja generacija, drugje je alkohol botroval revščini in trpljenju. Nekako se nam je zdelo, da smo vsi iz iste družine! Ljudje imamo sila podobne preizkušnje in težave. In čas nam pokaže, kako nujno je, da znamo preseči odpor in začeti graditi sočutje, ko botrujemo prvim korakom do povezovanja, do metodologije mostov.

Morda smo zares dozoreli, da z novim letom in blagoslovom božiča začnemo sami s spremembo: vsak dan lahko izberemo in se odločimo, ali bomo gradili ali rušili. Res je, mostovi namesto zidov je lahko prav prijetna afirmacija za leto 2019! **S**